

Egy drb 6 m. h., $18/21$ cm. sz. fenyő- heveder	1.20	frt.
Egy szál 6 m. h., 12 cm. k. atm. fenyő épületfa	0.75	"
Egy szál 6 m. h., 12 cm. k. atm. tölgy épületfa	1.20	"
Egy szál szarufa	0.60	"
Ezer drb fenyő-zsindely	5—7	"
Egy drb tölgy vasuti talpfa	1	"
Egy métermázsa tölgy-cserkéreg	16	"
Kolozsvárt. Egy méter tölgy hasábfa	3.50	"
Egy méter fenyő hasábfa	3	"
Egy hectl. faszén, kemény fából égetve	1.20	"
Egy szál 3.8 m. h., 30 cm. sz., 2.6 cm. v. fenyő-deszka	0.45	"
Egy szál 3.8 m. h., 30 cm. sz., 2.6 cm. v. tölgy-deszka	1.20	"
Egy szál 3.8 m. h., 5.3 cm. sz., 2.6 cm. v. fenyő-léc	0.09	"
Egy köbm. gömbölyű tölgy épületfa	10.50	"
" " faragott " "	23.50	"

Különfélék.

(V.) **Hirlaptudósító mint erdész.** A görgényi vadászatokon jelen volt számos „hirlaptudósító“ közt akadt egy, ki rendes kerékvágásából kikökenve, a zöld fenyves behatásának olyanmilyira rabja lett, hogy tudósításain a zöld színnek nem csekély nyomait észlelhettük. Az erdő, mint állami vagyon szakszerű kezelésének titkait egy nap (!) alatt kifürkészve, útmutatójának a fa értékesítéséről tartott „lelkes“ beszéde

daczára azon borzasztó valóságra ébred, hogy „az erdővágások ép oly barbársággal történnek itt, mint a községi vagyont képező gyergyói havasokon.“ Szakavatottsága az erdészet terén annyira megy, hogy észreveszi, miszerint a szálfa „kaszabolásánál“ a lelkiismeretlen felügyelet miatt az átmetszetben egy láb szélességű, de pár méter hosszáságu darabok a helyszínén hagyatnak, sőt a méterrendszerben való jártassága segítségével minden 10—14 szálfa lekaszabolásánál a veszteséget netto egy köbméterre számítja ki, meg sem akarván említeni, „hogy az ágak, bár tekintélyes vastagságuak s nagy értéket képviselnek, merőben használatlanul a levágás helyén maradnak.“ (Bizonyosan cserkéreg-termelést akarna itt üzni.)

A konyhakertészetnek s az ezzel járó gyomlálásnak is úgy látszik nagy barátja lévén, a 150—200 éves cserfák, 3—4 láb magas rothadásra szánt tuskóit, mint az erdőfejlődés, illetőleg tenyészés hátráltatóit, répa gyanánt akarná kiemelni s eltávolítani az erdőből. S ha még a csusztatók építése terén szerzett bokros érdemeiről is megakarunk emlékezni, szörnyű valami gyanánt felemlítvén azt, hogy a csusztatás alkalmával sok hasáb ki is „pattan“ a csatornából, no már akkor kénytelenek vagyunk bevallani kedves reporter, hogy tudákosságával nagyon is túl lőtt a célon, s bele esett abba a nagy, megbocsáthatlan hibába, hogy mindent megakarva magának magyaráztatni, elfeledé, miszerint csak azt s annyit tanuljon, a mit és a mennyit csakugyan megért.

Különben ha komolyan akartunk volna e szakba vágni akaró férczeletről szólni, csak azt mondhattuk volna, hogy kritikán aluli, de miután ezt nem tettük s különben is vadászatról lévén szó, cikkére csupán azt a megjegyzést tehetjük: „báró de Manx kalandjai sokat vesztenének érdekükből, ha el lehetne hinni.“

A magyarországi erdők nyilvántartásának törzskönyvéből a következő adatokat közöljük:

Nyitramegye összes erdőterülete 220235.7 kat. hold. Ebből véderdőre: 1476.0, feltétlen talajon álló erdőre: 192750.7, nem feltétlen talajon álló erdőre: 26009, a tölgyre: 80288.4, a lombosokra: 106747.8, a fenyőre: 33199.5 hold esik. Az erdőtörvény 17. §-a alá tartozó erdőbirtokot 84442.8, tulajdonképeni magánerdőbirtokot pedig 135792.9 hold képez.

Hajdumegye erdeinek összes térfogata 12470.1037 kat. holdat tesz. Ebből véderdőtalajon: 540.445, futóhomok-területen: 1382.1009, feltétlen erdőtalajon: 7900.1223, nem feltétlen erdőtalajon: 2646.1560 kat. hold áll. A fajok következőképp vannak képviselve: a tölgy: 11502.516, a bükk s más lombnemű: 968.521 holdat borít. Az állam felügyelete alá tartozik: 10428.1003, magánerdőbirtok: 2042.34 holdnyi erdőterület.

Fehérmegye összes erdőségei 58523.314 holdnyi területet foglalnak el. Ezen területből 14471.288 hold feltétlen, 41052.26 hold nem feltétlen erdőtalajt képez. A tölgyesek térfogata: 46663.870, a bükkösök s másnemű lombosoké: 11684.443, a fenyveseké pedig 175.601 holdat tesz. Állami felügyelet alá tartozik: 7804.768, magánerdőbirtokot képez: 50718.1146 kat. hold.

Bábaseprő a cseresznye és égeren. A bécsi császári akadémia márczius 17-diki ülésében Ráthai tartott értekezést a cseresznyefa bábaseprőjéről. A cseresznyefa bábaseprője okoztatik az *Exoascus Wiesnei* Ráthay gomba myceliuma által, mely évenként a fiatal hajtásokba nyomul be és a levelek alsó lapján a cuticula és az epidermis sejtek közt képezi május hóban a *hymenium* (spora termő) réteget, ugyanezen gomba okozza a *Prunus cerasus* és a *Prunus Chamaecerasus* rit-

káiban előforduló bábaseprőket is. Én ez idei ungi növénytani utazásomban a hamvas égeren (*Alnus incana*) a tichai völgyben találtam bábaseprőt, melyet eddig tudomásom szerint nem észlelt senki sem. Bábaseprőt ugyanis észleltek a következő fáknál, u. m. : nyir, gyertyán, ákác, szil, fűz, alma, galagonya, eper, Broussonetia, jegenye, lúcz és erdei fenyőnél. Legnagyobb sajnálatomra a hamvas égeren általam észlelt bábaseprőn sem a fás részek, sem a levelek nem mutattak oly jelt, melyből azokra csak némileg is lehetett volna következtetni.

Dietz Sándor.

A lótetű kiirtásáról egy német gazdasági lap után a következőket tartjuk érdemesnek közölni: 1. Hosszabb szárazság után egy meleg napon naplementekor vízzel leöntjük azon helyeket, hol a lótetű nyomait fölfedeztük s a leöntés után szalmával behintjük azokat. A következő nap legmelegebb óráiban a fris föld által csalogatva, összegyűlnek a lótetűk a szalmatakaró alatt és így könnyen kiirthatók. Ez eljárást májustól kezdve, tehát a peték lerakása előtt kell alkalmazni. A lótetű petéit ugyanis a június második felétől egész július közepéig terjedő időszakban rakja le. 2. A lótetűk által lakott helyen egy 45 cm.-nyi hosszú és mély árkot ásunk meglehetősen függélyes falakkal; az árok fenekére néhány fazékat állítunk s azokat vízzel és egy kis rozsz olajjal megtöltjük. Ezt legjobb a párázás idejében tenni és akkor százával foghatók el. 3. Szeptember végével egy 60 cm.-nyi mély és széles négyszögben lyukat ásunk, megtöltjük száraz lótrágyával, ezt jól összetapossuk, azután pedig földdel betakarjuk. A melegség miatt a lótetűk szivesen ide huzódnak és ha januárius vagy februáriusban a trágyát kivesszük, ezer meg ezer lótetűt pusztíthatunk el.

A „Vadászlap“ idei első háromnegyed évi tartalomjegyzékét lapuk jelen havi füzete mellett veszik olvasóink.

A sok külföldi vadászlapnál, mely hazánkat elárasztja, sokkal inkább ajánlhatjuk ezt, mely bennünket közelebb érdeklő hazai vadászterületeinkről hoz mindig friss tudósításokat vad-tenyészetéről, vadászterületekről és jóízű elbeszéléseket a megtörtént vadászatokról, valamint érdekes tudósításokat a vadas-piaczról. A lap árára stb. vonatkozó tudósításokat benne találhatja az olvasó.

Változások az erdészeti szolgálat körében. A kincstári erdészethez következő erdőtisztek neveztettek ki:

Főerdészekké: Kovács Géza, m. kir. erdész, a ministerium erdészeti osztályához; Szkokán István, kezelő főerdész a besztercebányai erdőigazgatósághoz; Kelemen Márton, m. kir. erdész, a kolozsvári erdőigazgatósághoz.

Erdőrendezőkké: Csiby Lőrincz, m. kir. alerdőfelügyelő, az ungvári főerdőhivatalhoz; Ertel Gusztáv, kat. erdőbecslő, a lippai főerdőhivatalhoz.

Erdészekké: Kaspár József, r. a. erdész, az apatini erdőhivatalhoz; báró Prónay Aurél, r. a. erdész, a gödöllői erdőhivatalhoz; Schmutzer József, erdészjelölt, a besztercebányai erdőigazgatósághoz; Janauschek Kálmán és Vlkolinszky Gyula erdészjelöltek, a zsarnóczai erdőhivatalhoz.

Erdészjelöltekké: Vlkolinszky Jenő, m. kir. erdőgyakornok, a ministerium erdészeti osztályához, és Luscsék Ferencz, m. kir. erdőgyakornok, a lippai főerdőhivatalhoz.

Magyarosodunk. Tirscher István végzett erdőakadémiai hallgató nevét „Törzs“-re változtatta. Éljen!

Meghívó az Országos Erdészeti Egyesület folyó évi rendes közgyűlésére.

Az Országos Erdészeti Egyesület folyó évi decemberhő 18-án délelőtti 10 órakor Budapesten a magyar gazdasági